

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Lollandbanen lidt Øst for Saksøbing ude af Niveau. Denne Linieføring er den, der set fra et rent teknisk trafikalt Synspunkt paa Baggrund af den internationale Linie er den mest tiltalende, idet den nærmer sig saa godt, som det overhovedet er muligt i Praksis, Fugleflugtslinien, det Udtryk, som benyttes i saa høj Grad i Forbindelse med den foreslaaede Jernbane.

Naar man ikke er gaaet ind for denne Linie paa Trods af, at den er noget kortere, ca. en halv Snes Kilometer kortere end den nu i Lovforslaget foreslaaede Linie, skyldes det to Ting. Den ene er den, at Linien vil blive væsentligt dyrere, fordi den nye Del af Banestrækningen vil blive væsentligt længere, idet den i Lovforslaget foreslaaede Linie benytter sig af Strækningen fra Orehoved til Nykøbing, hvor der allerede er en fuldt udbygget Jernbane, der kan tage den svære Trafik, medens vi her skulde have en ny Bane helt op til Orehoved. Den anden Grund er den, at naar man nu etablerer et saadant Banelegeme paa Lolland, har man gerne villet søge paa bedst mulig Maade at give ogsaa de lokale Interesser nogen Fordel, og dette har man netop ment at opnaa ved, at man lod Linien gaa over Nykøbing og her altsaa benyttede Strækningen fra Nykøbing til Orehoved og derigennem etablerede Muligheden for et logisk og rimeligt Stoppested i Nykøbing, som er Stiftets største By. Denne Linieføring har yderligere den Fordel, at man kan lade Godstogene til Berlin og Hamborg gaa i fælles Stamme til Nykøbing og saa lade dem skille der mod Syd og mod Vest.

Den anden Linie er den, der er foreslaaet i Lovforslaget, nemlig Orehoved—Nykøbing og saa nogenlunde efter en Lineal ned til Rødby. Jeg har allerede nævnt Grndene til, at man har valgt denne Linie.

Den tredie Linie, som nogle af de ærede Medlemmer ogsaa har berørt, nemlig Linien Nykøbing—Saksøbing—Maribo—Rødby, mere eller mindre den nuværende Lollandbane, dog naturligvis med en Række Udretninger, har ogsaa været overvejet. Denne Linie vil ligesom den første blive væsentlig dyrere end den i Lovforslaget foreslaaede. Samtidig vil den have den Gene, at den vil blive endnu længere og uundgaeligt vil faa en hel Del Kurver paa sig, hvad man maa anse for at være uheldigt for en gennemgaaende, kontinental Drift, hvor der er Tale om Hastigheder saa høje som til 150 km i Timen.

Det er, som sagt, Hovedgrundlaget for

at vælge den Linieføring, der er valgt i Lovforslaget. Men jeg skal, som jeg sagde før, være beredt til i Udvalget at diskutere Spørgsmaalene nærmere i Detailler.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte var inde paa Planerne om en Bro over Femer Bælt. Jeg maa sige, jeg hører til dem, der ingenlunde betragter saadanne Planer som et Fantasiprojekt. Det skulde ingenlunde undre mig nogle faa Aar efter Freden at se, at et saadant Projekt blev realiseret.

Det ærede Medlem Hr. Christiani var inde paa forskellige historiske Betragtninger, som saa nogenlunde falder sammen med den Redegørelse, jeg var inde paa i Forelæggelsestalen. Jeg kan i øvrigt ganske slutte mig til de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Christiani her var inde paa.

Det ærede Medlem Hr. Christiani omtalte Indførelsen af Lyntog og nævnte, at det i særlig Grad var Lyntogene, der forsaarsagede, at vi fik den kortere Tid paa Ruten til Hamborg. Det er naturligvis rigtigt, at Lyntogene i væsentlig Grad afkorter Rejsetiden, men paa den anden Side maa der være en rimelig Basis for at indføre Lyntogene, og den faar vi først i det Øjeblik, da Rødby—Femern-Ruten er i Gang, da der ikke er Mening i at have Lyntogene staaende paa Færger, der tager meget lang Tid over Vandet, hvor de ikke kan tjene deres Formaal, nemlig at spare Tid.

De Bemærkninger med Hensyn til Linieføring, det ærede Medlem Hr. Christiani var inde paa, tror jeg allerede jeg har besvaret i de generelle Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Grønning var ligeledes inde paa en lang Række Spørgsmaal om Linieføring, navnlig Spørgsmaalet om Muligheden af at lægge Linien over Maribo, men ogsaa dette Spørgsmaal tror jeg allerede er besvaret.

Dernæst stillede det ærede Medlem Hr. Grønning nogle Spørgsmaal om, hvorvidt der kunde forventes nye Vejanlæg i Forbindelse med Færgefarten. Jeg maa dertil svare, at det kan der utvivlsomt, og jeg haaber ved senere Lejlighed at komme tilbage til det Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Grønning var ligeledes inde paa Spørgsmaalet om lokale Landinspektører ved Bygningen af Banen. Det er jo et Spørgsmaal af gammel Dato, et Spørgsmaal, der har været fremdraget fra Tid til anden. Jeg har haft Diskussioner med Generaldirektoratet for Statsbanerne om dette Spørgsmaal, og Generaldirektoratet er meget stærkt indstillet paa